

Sabotage.

I begyndelsen blev der ikke gjort modstand her i Onsild, men efterhånden blev der forøvet lidt sabotage, mest af enkelte personer der blev sprængt nogle jernbanevogne ved Onsild St, og tyskerne havde spændt nogle telefonledninger fra Viborg over Onsild til Hobro de blev klippet flere gange, det blev tyskerne rasende over, og beklagede det til Sognefogden Kresten Højgård, og de truede med at tage gidsler hvis det ikke ophørte, og det kunde ligeså godt blive ham som en anden.

Banen blev også sprængt flere gange, det foregik om natten, og vi kunde høre nogle vældige drøn, og vi fandt sprængstykker langt oppe i marken.

Så begyndte tyskerne at gå vagt på banen, de var meget nervøse for at gå der, og skød så snart noget rørte sig, og det gik ud over en hest en aften, men den blev dog kun såret.

På vejen mellem Onsild og Hobro gik der også vagt.

En aften hørte Marius Sørensen på Bentshøj et skud udenfor på vejen, og kort efter kom en tysker slæbende ind med en kammerat, han var hårdt såret og blødte meget, og inden de fik fadt i en tysk læge døde han. Det var vagtposten som havde skudt han, han havde antaget ham for en Sabotør.

På Sædagergård havde en tysk Offiser beslaglagt en stue, en aften Frede Gårdsø havde gæster på gården, gik en søstersøn ind i tyskerens stue, og tog hans Revolver og gik rundt og viste gæsterne den, det opdagede tyskeren, og uheldigvis blev omtalte Revolver stjålet, og søstersønnen Villy Skjot og en kammerat blev mistænk for at have stjålet den, de blev anholdt af tyskerne og ført til afhøring i Ålborg. Villy Skjot var i lære hos Marius Kristensen i Hobro.

Da han fik det at vide kørte han og Slagter Fransen Hobro til Ålborg og sagde til tyskerne, at det var helt udelukket at det kunde være dem der havde taget Revolveren, det troede tyskerne på, og så fik de dem med hjem igen, så de slap med skrækken.